

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 18.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4761** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на „Йотов и син България“ ООД, със седалище [населено място] срещу Списък, одобрен по реда на §3, ал.1 от Закона за горите на поземлени имоти в горски територии, които физически или юридически лица или общини са придобили от Държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на Закона в ДВ бр. 48/2011г. в частта му т. 338 относно ПИ с идент. № 61813.614.980, образуван като част от ПИ с идент. №61813.614.38, както и частта от по т. 339 относно ПИ с ПИ с идент. № 61813.880.952, образуван като част от ПИ с идент. № 61813.808.139.

Към делото е присъединено адм. дело №4810/2023г. по описа на АССГ, което е образувано по жалба на „Йотов и син България“ ООД срещу Подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини, в резултат на извършени замени по реда на 15б от ЗГ в периода 2003г. – 2009г. , както и на имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им, публикуван от Министерство на земеделието и храните на основание §3, ал.4 от ПЗР на ЗГ в ДВ, бр. 58/29.07.2011г. в частта му по т. 338 и т. 339.

С Решение № 6100/17.10.2023г. съдът е обявил нищожността на списъка по отношение на т. 338 и т. 339, но е налице произнасяне само по отношение на списъка, както следва: Подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд,

придобити от физически, юридически лица и общини, в резултат на извършени замени по реда на 15б от ЗГ в периода 2003г. – 2009г. , както и на имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им, публикуван от Министерство на земеделието и храните на основание §3, ал.4 от ПЗР на ЗГ в ДВ, бр. 58/29.07.2011г. в частта му по т. 338 и т. 339. Постъпила е молба и за поправка на ЯФГ по отношение на изписването на името на жалбоподателя в осъдителната част на решението, като вместо „Йотов и син“ ООД да се чете „Йотов и син България“ ООД.

Съдът не се е произнесъл по жалбата в частта ѝ срещу Списък, одобрен по реда на §3, ал.1 от Закона за горите на поземлени имоти в горски територии, които физически или юридически лица или общини са придобили от Държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на Закона в ДВ бр. 48/2011г. в частта му т. 338 относно ПИ с идент. № 61813.614.980, образуван като част от ПИ с идент. №61813.614.38, както и частта от по т. 339 относно ПИ с ПИ с идент. № 61813.880.952, образуван като част от ПИ с идент. № 61813.808.139.

Депозирана е молба от жалбоподателя в този смисъл, която е изпратена на ответника за становище, като същият не е упражнил правото си да заяви такова в предоставения му срок.

По тези съображения, съдът насрочи и разгледа в открито съдебно заседание на 18.12.2023г.

В проведеното съдебно заседание за жалбоподателя се явява адв. Д., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения, като сочи, че при обявена противоконституционност на списъка, последиците ще настъпят занапред и няма да имат обратна сила. Моли за произнасяне и по подадената молба за поправка на ЯФГ в Решение №6100/17.10.2023г., постановено по делото. Претендира за разноски, за които представя списък.

Ответникът се представлява от юрк К., която поддържа първоначално застъпеното становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на жалбоподателя.

Предмет на настоящото производство е Списък, одобрен по реда на §3, ал.1 от Закона за горите на поземлени имоти в горски територии, които физически или юридически лица или общини са придобили от Държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на Закона в ДВ бр. 48/2011г. в частта му т. 338 относно ПИ с идент. № 61813.614.980, образуван като част от ПИ с идент. №61813.614.38, както и частта от по т. 339 относно ПИ с ПИ с идент. № 61813.880.952, образуван като част от ПИ с идент. № 61813.808.139.

Съдът намира жалбата за основателна, предвид следното:

От фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят „Йотов и син“ ООД е закупил имотите от „Тераинвест България“ ООД , съобразно нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот № 13, том I, рег. 210, дело № 10 / 2018г. от 2018г. , акт № 124, том I , дело № 83/2018г.

От своя страна, „Тераинвест“ ООД е придобирло имотите от „Вавел 2004“ ЕООД, съгласно НА № 132, том II, рег. № 2229, дело № 279 от 2013г.

Дружеството продавач „ Вавел 2004“ ЕООД е придобило имотите чрез замяна с Държавна агенция по горите с Договор за замяна № 320/16.07.2008г., вписан в Служба по вписванията [населено място] №2162/22.02008г., акт. № 38, том III, партида №

10190, дело № 7605.

През 2008г. собственикът „Вавел 2008“ ЕООД е инициирал процедура по изваждането на имотите от горски фонд. С писмо, рег. № 27-802/16.09.2008г. Председателят на Държавна агенция по горите съгласува искането за изключване на описаните имоти от ДГФ и за изработване на ПУП за имоти с идент № 61813.614.38 и 61813.808.139. Със Заповед № РД №15-1319/11.12.2008г. на Заместник Кмета на [община] е одобрен ПУП – план за отреждане и застрояване в имот № 61813.808.139, част от отдел 237, подотдели „а“ и „б“, местност „Бетоловото“, землище [населено място].

Със Заповед № 883/04.06.2009г., на основание чл. 14г, ал.1 и във връзка с чл. 14, ал.1, т.3 и чл. 17, т.2 и чл. 19, ал. 4 от ЗГ и заявление, постъпило в ДАГ №27-210/0603.2009г., Председателят на ДАГ нарежда да бъде изключена от горския фонд площ от 43.138 дка, необходима за жилищно строителство, съгласно ПУП, одобрен със Заповед № РД-15-1319/11.12.2008г. на Заместник Кмета на [община]. Касае се за залесена горска площ, която е собственост на „Вавел 2004“ ООД, съгласно Договор за замяна № 320/16.07.2008г., вписан в СВ Разлог на 21.07.2008г. и СВ Белоградчик от 22.07.2008г., представляваща ПИ с идент. № 61813.808.139.

Със Заповед № 885/04.06.2009г., на основание чл. 14г и във връзка с чл. 14, ал.1, т.3 и чл. 17, т.2, и чл. 19, ал.4 от ЗГ и заявление, постъпило в ДАГ № 27-209/06.03.2009г., Председателят на ДАГ нарежда да бъде изключена от горския фонд площ в размер на 50.001 дка , необходима за жилищно строителство, съгласно ПУП, одобрен със Заповед № РД-15-320/11.12.2008г. на Заместник Кмета на [община]. Касае се за горска площ, собственост на „Вавел 2004“ ООД по договор за замяна №320/16.07.2008г., вписан в СВ Разлог на 21.07.2008г. и СВ Белоградчик 22.07.2008г. Определените суми от ДАГ са зплатени на същата и Национален фонд Българска гора в определения срок. Съгласно т.2 от Заповед № 883/04.06.2009г. и Заповед №885/04.06.2009г., на основание чл. 8, т.1 от ЗУТ, „Вавел 2004“ ООД е предприел действия по включването в урбанизирани територии на вече изключените от ДГФ площи. Промененото предназначение е отразено в КККР, което е видно от приложените скици. Одобрен е ПУП-ПЗ с отреждане „За жилищно строителство“ и е издадено Разрешение за строеж № 31/03.06.2015г. относно имот ПИ № 61813.614.980. Одобрен е ПУП- ПЗ с отреждане „За жилищно строителство“ и е издадено Разрешение за строеж № 0205.02.2015г. в ПИ с № 61814808.952. С протоколи за откриване на строителна площадка и строителна линия са започнали строителните дейности в двата имота.

Процесният списък по § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ е обнародван , на основание §3, ал.4 от ПЗР на ЗГ в ДВ бр. 48/24.06.2011 г., като имотите на жалбоподателя са включени под номера 338 и 339, както следва: ПИ с идент. № 61813.614.38 и ПИ61813.614139.

При така установените факти, съдът от правна страна приема, че жалбата се явява основателна, като съображенията за това са следните:

В тежест на ответника е да докаже валидността на обжалвания административен акт и неговото авторство на основание чл. 163, ал. 3 вр. с чл. 170, ал. 1 АПК.

Видно от представената административна преписка по издаване на акта, за обнародването на списък е изготвено писмо от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите до Министъра на земеделието и храните № 13-2768/08.06.2011г., върху което е поставена резолюзия „Одобрявам“, подписана от „За Министър“, което именно следва да се приеме за волеизявление за издаване на оспорения акт, тъй като въз основа на него е реализирано обнародването по §3, ал.4 от

ПЗР на ЗГ. Няма данни за посочена длъжност на подписалия. Писмото е постъпило в Министерство на земеделието и храните на 08.06.2011г., т.е. един ден след поставяне на резолюцията от името на Министъра. С оглед това съдът приема, че органът, комуто е указана доказателствената тежест за установи всички факти, относими за законосъобразността на акта, вкл. и за неговата валидност, не е провел такова доказване и актът, представляващ цитираното волеизявление е с неустановен автор. Последното води до нищожност, поради доказана липса на компетентност от страна на издателя на акта.

Отделно от горното, за пълнота на изложението и с оглед направеното оплакване за незаконосъобразност на обжалвания акт, следва да се посочи, че обжалваният списък противоречи на материалния закон, както и на целта на ЗГ в оспорената част до степен, водеща до неговата нищожност. Установи се по делото, че със Заповеди №883 и №884/04.06.2009г. Председателят на ДАГ изключва процесните поземлени имоти от ДГФ, на основание чл. 14, ал. 1, т. 3 и чл. 19, ал. 4 от Закона за горите (отм.) и са одобрени ПУП за промяна на ПЗ „за жилищно стротиелство“. Оспореният списък по § 3, ал. 4 от ПЗР на ЗГ е обнародван в ДВ бр. 48/2011г., т. е., повече от две години след като заповедта за промяна на предназначението на имотите е влязла в сила. Видно от разпоредбата на § 3, ал. 4, вр. ал. 1 от ПЗР на ЗГ, в списъка е следвало да бъдат включени само имоти, които не подлежат на промяна на предназначението, но не и такива, чието предназначение е променено преди датата на обнародване на тази разпоредба в ДВ. Към датата на влизане в сила на правилото на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ поземлени имот с идентификатори 61813.614.38 и 61813.808.139 са били изключени от горския фонд и са представлявали урбанизирана територия. Забраната за строителство в поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, важи само за имоти, чието предназначение не е променено преди тази дата, но този кумулативно необходим критерий не е налице за процесните имоти.

Предвид изложеното съдът приема, че процесните имоти са включени в списъка в нарушение на изричната норма на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ. Издателят на акта недопустимо е разширил обхвата на списъка спрямо правното основание, на което последният е издаден, което е видно и от заглавието му. По този начин издателят на акта незаконосъобразно и в противоречие с целта на закона е предвидил строителна забрана и спрямо непопадащите в хипотезата на § 3, ал. 1 от ПЗР на ЗГ имоти на жалбоподателя, което е довело до нищожност на списъка в оспорената му част.

По отношение на възражението, заявено в писменото становище на ответника по отношение на ПИ 61813.808.952, собственост на жалбоподателя, с оглед липсата му в списък, съдът отбелязва, че видно от представинет по делото кадастрални скици е, че отразеният в списъка имот, съставляващ ПИ 61813.614.139 / под т. 339 в списъка/ включва в себеси пи с №61813.808.952, който е собственият на дружеството – жалбоподател.

С оглед горното настоящият съдебен състав приема, че обжалваният индивидуален административен акт е нищожен и следва да бъде отменен в обжалваната част.

Следва да бъде уважено и направеното искане за поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № 6100/17.10.2023г. в частта относно изписването на името на жалбоподателя в осъдителния диспозитив относно разноските.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски по чл. 143, ал. 1 АПК за държавна такса и адвокатско възнаграждение. Съдът приема за основателно

възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, като възнаграждението следва да бъде намалено до предвидения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум от 1000 лв. съобразно фактичестката и правна сложност на делото. Предвид изложеното на жалбоподателя следва да се присъдят разноси в размер на 1050 лв. за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143 от АПК, Административен съд София – град, 48-ми състав

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА нищожността на Списък, одобрен по реда на §3, ал.1 от Закона за горите на поземлени имоти в горски територии, които физически или юридически лица или общини са придобили от Държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на Закона в ДВ бр. 48/2011г. в частта му т. 338 относно ПИ с идент. № 61813.614.980, образуван като част от ПИ с идент. №61813.614.38, както и частта от по т. 339 относно ПИ с ПИ с идент. № 61813.880.952, образуван като част от ПИ с идент. № 61813.808.139.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието и храните да заплати в полза на „Йотов и син България“ ООД сумата от 1050 /хиляда и петдесет/ лева, представляваща признати разноси по делото.

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на Решение № 6100/17.10.2023г., постановено по делото, като вместо „ОСЪЖДА Министерство на земеделието и храните да заплати в полза на „Йотов и син“ ООД...“ да се чете „ОСЪЖДА Министерство на земеделието, горите и храните да заплати в полза на „Йотов и син България“ ООД...“.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: